

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/246/2015
Identifikačné číslo spisu:	2010200602
Dátum vydania rozhodnutia:	04.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2010200602.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: G. H., nar. X. U. XXXX, bytom v S., Q.. XX, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, Odbor opravných prostriedkov, so sídlom v Trnave, Vajanského č. 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 25. augusta 2010, číslo KÚŽP-2/2010/00330-GA, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 8. januára 2015, č. k. 14S/116/2010-149 v spojení s opravným uznesením zo dňa 6. augusta 2015, č. k. 14S/116/2010-171, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave z 8. januára 2015, č. k. 14S/116/2010-149 v spojení s opravným uznesením zo dňa 6. augusta 2015, č. k. 14S/116/2010-171, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 8. januára 2015, č. k. 14S/116/2010-149 podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 250a Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie z dôvodu, že žalobkyňa nebola v konaní riadne zastúpená.

Rozhodol tak po tom, čo mal za preukázané, že v predmetnom konaní sa jedná o návrh na preskúmanie právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy, v ktorom sa navyše vyžaduje povinné právne zastúpenie. Uviedol, že žalobkyňa bola riadne vyzvaná na predloženie plnej moci ako aj poučená o následku nesplnenia výzvy spočívajúcom v zastavení konania. Ďalej krajský súd konštatoval, že žalobkyňa tým, že odmietla komunikovať so súdom ustanoveným právnym zástupcom (JUDr. Ing. Dušan Grman), zmarila možnosť efektívneho postupu v konaní. Žalobkyni bola následne poskytnutá možnosť, aby na základe pôvodnej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu využila možnosť danú platnou právnou úpravou a požiadala o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci Centrum právnej pomoci, pričom žalobkyňa túto možnosť nevyužila. Krajský súd ďalej poukázal na tú skutočnosť, že žalobkyňa

listom z 29. októbra 2014 požiadala o opätovné predĺženie lehoty na ustanovenie advokáta, avšak naďalej už so súdom nekomunikovala a súdu plnú moc nedoručila.

Vzhľadom na vyššie uvedené, krajský súd pristúpil k zastaveniu konania podľa § 250d ods. 3 OSP. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.

Proti uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa odvolanie.

Uviedla, že žalobou sa domáhala preskúmania a zároveň zrušenia rozhodnutia žalovaného. Poukázala na to, že v konaní jej bol súdom pridelený advokát JUDr. Ing. Dušan Grman, voči ktorému však nemala dôveru, preto opätovne žiadala o ustanovenie advokáta JUDr. Jána Havláta, st., prípadne iného advokáta, ktorý by žalobkyňu v konaní riadne zastupoval.

Záverom navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v plnom rozsahu zrušil.

3.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu konštatoval, že nezistil žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli byť pre potreby konania krajského súdu relevantné.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 <. v spojení s § 246c ods. 1 <. OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 <. OSP, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 <. veta prvá OSP, postupom podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci je posúdenie správnosti uznesenia krajského súdu, ktorým krajský súd postupom podľa ust. § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 25. augusta 2010, číslo KÚŽP-2/2010/00330-GA.

Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 250a OSP, žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa § 250d ods. 3 OSP, súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 30 OSP, účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci. O tejto možnosti súd účastníka poučí.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril administratívny spis žalovaného číslo 2010/00330 najvyšší súd zistil, že žalobkyňa sa na základe podanej žaloby domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného (predtým Krajský úrad životného prostredia Trnava) z 25. augusta 2010, číslo KÚŽP-2/2010/00330-Ga, ktorým podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu Okresného úradu Trnava, Odbor starostlivosti o životné prostredie (predtým Obvodný úrad životného prostredia Trnava) z 31. mája 2010, číslo G 2010/00038/ŠSOPaK/Kle zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že vyššie menovaným prvostupňovým rozhodnutím z 31. mája 2010, číslo G 2010/00038/ŠSOPaK/Kle bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupkov

- podľa § 92 ods. 1 písm. h/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, keď neoznámila výrub dreviny - 1 ks smreka (*Picea*) realizovaný dňa 1. mája 2010 v k. ú. Trnava, na pozemku parc. č. 5054/1 - zastavané plochy a nádvoria

- podľa § 92 ods. 1 písm. n/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, keď nesplnila povinnosť v zmysle § 47 ods. 2 menovaného zákona (nestarala sa o dreviny, najmä ich neošetrovala a neudržiavala)

Za uvedené protiprávne konania bola žalobkyni podľa § 92 ods. 2 písm. b/ menovaného zákona uložená pokuta vo výške 30 eur.

Z obsahu súdneho spisu ďalej vyplýva, že krajský súd uznesením z 13. júna 2011, č. k. 14S/116/2010-36 vyzval žalobkyňu, aby táto v lehote 10 dní od doručenia uznesenia predložila súdu plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v predmetnom konaní, pokiaľ sama nemá právnické vzdelanie. Zároveň žalobkyňu poučil o tom, že ak plnú moc v stanovenej lehote nepredloží, zastaví konanie. Žalobkyňa podaním osobne doručeným krajskému súdu dňa 13. júla 2011 požiadala súd o ustanovenie advokáta, konkrétne JUDr. Jána Havláta.

Krajský súd postupom podľa § 30 OSP v znení účinnom do 31. decembra 2011 uznesením z 10. apríla 2013, č. k. 14S/116/2010-74 ustanovil žalobkyni zástupcu z radov advokátov Mgr. Ing. Dušana Grmana, pričom s poukazom na hospodárnosť konania a s prihliadnutím na bydlisko žalobkyne v okrese S., nepovažoval požiadavku žalobkyne o ustanovenie advokáta JUDr. Havláta, so sídlom v Bratislave za dôvodnú. Nakoľko však žalobkyňa v ďalšom priebehu konania odmietla s ustanoveným advokátom tak písomne ako aj telefonicky komunikovať, ustanovený advokát požiadal z dôvodu narušenia dôvery medzi ním a žalobkyňou o zrušenie uznesenia o jeho ustanovení. Uvedenej žiadosti následne krajský súd vyhovel a uznesením zo 6. mája 2014, č. k. 14S/116/2010-122 vyššie uvedené uznesenie o ustanovení advokáta zrušil.

Krajský súd v priebehu konania a predovšetkým po 1. januári 2012 celkom správne žalobkyňu poučil o možnosti obrátiť sa so svojou žiadosťou na Centrum právnej pomoci - List z 24. augusta 2012 (č. 1. 61 súdneho spisu) ako aj zo 17. júna 2013 (č. 1. 84 súdneho spisu), pričom žalobkyňa v zmysle oznámení Centra právnej pomoci zo 7. decembra 2012 a z 1. augusta 2014 uvedenú možnosť danú jej platnou právnou úpravou nevyužila.

Rovnako z obsahu súdneho spisu vyplýva, že krajský súd uzneseniami z 10. marca 2014, č. k. 14S/116/2010-113 a zo 4. júna 2014, č. k. 14S/116/2010-126 opätovne žalobkyňu vyzval na predloženie plnej moci, pričom bola táto riadne poučená o následku jej nepredloženia a spočívajúcom v zastavení predmetného konania.

Žalobkyňa podaním osobne doručeným krajskému súdu dňa 29. júla 2014 požiadala o predĺženie lehoty na oznámenie advokáta, ktorý by ju mal v konaní zastupovať. Potom čo krajský súd žiadosti žalobkyne vyhovel a lehotu na predloženie plnej moci predĺžil, žalobkyňa podaním z 29. októbra 2014 požiadala opätovne o predĺženie lehoty na termín 12. decembra 2014. Nakoľko však žalobkyňa nepredložila plnú moc ani do tohto termínu, krajský súd uznesením z 8. januára 2015, č. k. 14S/116/2010-149 konanie zastavil.

Opravným uznesením zo 6. augusta 2015, č. k. 14S/116/2010-171 krajský súd opravil chybu v záhlaví spočívajúcu v nesprávnom označení žalovaného.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Na základe vyššie uvedeného, najvyšší súd dospel k záveru, že postup krajského súdu, ktorý po tom, čo ho žalobkyňa požiadala o ustanovenie advokáta z dôvodu nemajetnosti ju (po 1. januári 2012) odkázal s uvedenou žiadosťou na Centrum právnej pomoci, ktoré počnúc 1. januárom 2012 je jediným kompetentným orgánom spôsobilým rozhodnúť o ustanovení advokáta.

Žalobkyňa bola v priebehu konania niekoľkokrát vyzývaná ako aj poučovaná o procesných možnostiach daných jej platnou právnou úpravou, pričom tieto možnosti nevyužila. Podľa oznámení Centra právnej pomoci zo 7. decembra 2012 (č. l. 64 súdneho spisu) a z 1. augusta 2014 (č. l. 133 súdneho spisu) sa žalobkyňa so svojou žiadosťou o ustanovenie advokáta na Centrum právnej pomoci neobrátila. Rovnako v priebehu konania viackrát požiadala o predĺženie lehoty určenej súdom na predloženie plnej moci, a aj napriek tomu, že krajský súd týmto žiadosťam vyhovel, žalobkyňa plnú moc nepredložila.

Ak v podanom odvolaní opätovne žalobkyňa žiadala, aby jej súd ustanovil advokáta JUDr. Jána Havláta, najvyšší súd opätovne zdôrazňuje, že o ustanovení advokáta rozhoduje Centrum právnej pomoci, o čom bola žalobkyňa v priebehu konania poučená.

Ďalšie žalobkyňou predložené námietky postrádali akúkoľvek relevanciu vo vzťahu k rozsahu prejednávanej veci, preto najvyšší súd nemal žiaden dôvod sa nimi zaoberať.

Najvyšší súd sa preto stotožnil so záverom krajského súdu a rovnako zastáva názor, že podmienky na zastavenie konania v danom prípade splnené boli.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd napadnuté uznesenie v spojení s opravným uznesením ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP a žalobkyni ich náhradu nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná a žalovanému právo na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.